

l) E responsionibus Nicetae, metropol. Heracleensis, ad quaestiones Constantini episcopi secundum recensionem cum editis ab A. S. Pavlov (1) non congruentem, haec capita citantur, quibus numeros et paginas ex editione Pavlovi adjeci: Νικήτα Ἡρακλείας (tit. XI f. 81 r.) Ἐρώτησις. Εἰ δεῖ ιερουργεῖν... Ἀπόκρισις. Περὶ... οὐδαμοῦ. c. 7 p. 171.

(tit. XVI f. 106 v.) Ἐρώτησις. Εάν τις γυνὴ τεκούσα... ιερεὺς; Ἀπόκρισις. Τὸ ἐγκληματικό... ἐν τάχει. c. 5 p. 170. RhP, V, 442 c. 4.

(tit. XXXIV f. 139 v.) Ἐρώτησις. Εἰ δεῖ τὸν ἀποστολικὸν (2) c. 6 p. 171.

(tit. XLI f. 158 r.) Ἐρώτησις. Εἰ δεῖ κόρην... τρεῖς. Ἀπόκρισις. Ο τοιοῦτος... οὐκέτι. c. 3 p. 168-169. RhP, V, 441 c. 2.

(tit. XLIV f. 178 v.) Ἐρώτησις. Κόρη τις ἀνελάβετο ἄνδρα... τῇ δεῖ ποιεῖν; Ἀπόκρισις. Περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως... καὶ ἔτι ἐλκηται c. 4 p. 169. RhP, V 441-442 c. 3. Ἐρώτησις. Γυνὴ τις χήρα ἔχουσα αὐταδέλφην... τοῦ Κωνσταντίνου. Ἀπόκρισις. Οὐ κωλύεται ἡ Μαρία... τοιοῦτον συν-ἀλλαγματικόν c. 11 p. 174. RhP, V, 442 c. 5.

m) E responsionibus Eliae, metropol. Cretensis, ad quaestiones Dionysii cuiusdam monachi caput VII:

(tit. XLIV f. 178 v.) [+Ηλιού Κρήτης Ρ.] (Ἐρώτησις, Εάν κόρη τις πέμπτον ἀγούσα... ἡ οὖ; Ἀπόκρισις. Λέγομεν μὴ κεκωλύσθαι... ἀνηβότητα.) RhP, V, 381₁₉₋₃₄.

In legibus (*νόμιμον*) titulis nomocanonis insertis, praeter solitas, partim valde a forma sua primitiva discrepantes, excerpta permulta e variis juris civilis saec. IX et posteriorum libris, ut Basilicis, Epanaga, Prochiro, Ecloga diversarum recensionum, inveniuntur, quorum plenam enumerationem in Synag., 185-190 dare co-natus sum. Hic nobis ea tantum additamenta notare juvabit, quae textum integrum fontium juris praebent.

a) (tit. I f. 43r. - 45r. = P₁ f. 25r. - 27r.) Τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἔγγραφον θέσπισμα πρὸς τὸν ἀγιώτατον Σιλβεστρον τὸν τότε πάπαν Ρώμης. (Δέον ἐκρίναμεν μετὰ πάντων τῶν σατραπῶν... διαφυλάττεσθαι.) RhP, I, 145₃ - 148₂₂ (in commentario Th. Balsamonis ad tit. VIII c. 1) (3).

(1) Канонические отвѣты Никиты, митрополита Ираклийского (XI-XII вѣка), въ ихъ первоначальномъ видѣ и въ позднѣйшей переработкѣ Матея Властаря (XIV в.) (Viz. Vr., 1895, II, 169-176).

(2) Hoc caput in Hist., II, 346 c. 197 Nicephoro patr. CP. perperam tribuitur, cum nomen auctoris in V₂, quo card. Pitra usus est, desideretur; attamen in P₁ hoc nomen suo loco positum est.

(3) E cod. Vatic. Ottobon. 309 saec. XVI f. 1-18 recensionem vetustissimam sub titulo Δόγμα βασιλικὸν γραφὲν πρᾶχθὲν καὶ δοθὲν τῇ ιερῷ καὶ ἀγίᾳ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Ρώμης παρὰ τοῦ μακαρίου Κωνσταντίνου τοῦ ἐν βασιλεῖσι πρώτου χριστιανοῦ. (Ἐν τῷ ὀνόματι... λαμπροτάτων,) edidit A. S. Pavlov (Viz. Vrem., 1896, III, 59-82), adjecta versione palaeoslovenica. In p. 58 n. 1 communicatio viri doctiss. Graeven, tunc temporis Romae degentis, refertur, textum integrum ejusdem constitutionis in quinque codd. Vaticanis existere: 614 saec. XV, 778 saec. XIV exeuntis, 789 saec. XV, 973 saec. XVI, 1416 (mutilo). Cf. notam in Assemani BJO, III, 425: «Eadem Constantini donatio sub titulo Θέσπισμα καὶ διάταξις περὶ τοῦ πάπα Ρώμης extat in Codicibus MSS Graecis Vaticanis, Cod. 81 p. 1. Cod.